

Izraēlas loma Dieva glābšanas plānā

sagatavoja ICEJ pārstāvis Dāvids Parsons, tulkoja Ilze Saulīte

Jeruzalemes mūri un Eļļas kalns

Lai gan vairums evaņģēlisko kristiešu atbalsta mūsdienu Izraēlas atjaunošanu, starp ticīgajiem vērojama arī kustība, kas sliecas atbalstīt palestīniešu prasības pēc savas valsts izveides Izraēlā. Lai nodrošinātu Bībelisku pamatojumu savai nostājai, šie kristieši izplata teoloģiju, kas māca, ka Izraēla savu aicinājumu jau ir piepildījusi. Tas ir pieņēmums, ka fiziskais Izraēls ir paveicis savu glābšanas uzdevumu virs zemes, ļaujot piedzimt Kristum un Draudzei. Tālāk ebreju tautai Dieva glābšanas plānā vairs neesot nekādas lomas. Šī doktrīna vispārina evaņģēliju, apgalvojot, ka glābšanas pasludināšana tautām ir Dieva pestīšanas plāna pēdējais uzdevums.

Šāds viedoklis dominē daudzu kristiešu domāšanā. Tas tika apstiprināts kā pareizais teoloģijas virziens arī pagājušā

gada oktobrī Trešajā Lozannas Pasaules evaņģelizācijas konferencē.

Dieva sākotnējais plāns atpirkt un izveidot Sev vienu lielu tautu saimi ir patiesība. Kad Dievs aicināja Ābrahāmu ņemt dalību pasaules glābšanas plānā, Viņš skaidri pasludināja, ka gala mērķis ir “svētīt visas zemes ciltis” (1.Moz.12:1-3).

No otras puses, apustulis Pāvils māca, ka ir kāds “noslēpums” saistībā ar fizisko Izraēlu – ebreju tautu, kura joprojām eksistē arī pēc Jēzus krustā sišanas un draudzes piedzimšanas. Apgalvojumu, ka Izraēls jau ir piepildījis savu glābšanas lomu pasaulē, apgāž „derību teoloģija”, kas vijas cauri Svētajiem Rakstiem.

Derību teoloģija atklāj pestīšanas plānu

Bībeles lielās derības mums atklāj Dieva glābšanas plānu, sākot ar Ābrahāma aicinājumu. Dieva derība ar Ābrahāmu ir

pamats, uz kura būvētas visas turpmākās derības no Mozus līdz Dāvidam un pat Jaunajai derībai. Katra no tām tika

“būvēta uz” vai “pievienota” iepriekšējām derībām, neatceļot un neanulējot tās (Rom.9:4; Jer.31:31).

„Ābrahāma derībā” Dievs solīja Savu žēlastību un glābšanu “visām zemes ciltīm” caur ticību Viņam (Gal.3:16-19). Taču pasaule nezināja, ka tai nepieciešama glābšana. Tādēļ „Mozus derībā” Dievs deva desmit baušļus, norādot uz cilvēces grēcīgumu. Pāvils sacīja: “Tātd bauslība līdz Kristum ir bijusi mūsu audzinātāja, lai mēs ticībā kļūtu taisnoti” (Gal.3:24).

„Dāvida derībā” tika apsolīts Ķēniņš no Dāvida pēcnācējiem, kurš valdīs taisnīgi saskaņā ar Dieva likumu un žēlastību.

„Jaunajā derībā” Jēzus izpirkuma upuris deva iespēju pagāniem tikt adoptētiem kā Ābrahāma dēliem un kļūt par viņa apsolījumu mantiniekiem (Rom.4:1-16; Gal.3:6-14, 29). Bezgrēcīgā Jēzus dzīve piepildīja Mozus bauslības prasības (Rom.2:29; 8:1-4; Kol.2:11). Viņa pilnīgā paklausība Tēvam līdz pat nāvei pie koka, kur parasti ar nāvi tika sodīti nolādētie, deva Jēzum tiesības iemantot Dāvida troni kā visas zemes Tiesnesim (Ps.110; Fil.2:5-11; Ebr.5:5-10).

Izraēlas aicinājums – pasaules glābšanas uzraudzība

Viss iepriekš minētais tika piepildīts fiziskajā Izraēlā un caur to. Pāvils, aprakstot šo fenomenu, pat lieto vārdus, kas apzīmē īpašumtiesības.

Vēstulē romiešiem 9:3-5, piemēram, viņš skaidro, ka derības “pieder” viņa tautiešiem - izraēliešiem pēc miesas. Pirms tam Rom.3:1-4 viņš apgalvo, ka pat Dieva vārdi tika uzticēti dabīgajam Izraēlam.

Nobeidzot, varam pieminēt Paša Jēzus vārdus, kurš samariešu sievai sacīja: “pestīšana nāk no jūdiem” (Jāņa 4:22).

Šie visi ir piederības vārdi, ar kuriem aprakstīta unikālā derību virkne, kādu Dievs ir nostiprinājis ar seno laiku Izraēlu. Viņiem tika uzticēti līdzekļi, ar kuru palīdzību pasaule var nākt pie glābšanas.

Dievs aicināja Izraēlu savstarpējās uzticības attiecībās, no kurām labumu gūtu visa pasaule. Izraēla aicinājums ir būt par Dieva instrumentu, ar kura

palīdzību Viņš varētu īstenot Savus glābšanas plānus virs zemes no 1.Mozus līdz pat Atklāsmes grāmatai.

Kalpojot Dievam pasaules glābšanas nolūkos, Izraēla tauta tika aicināta būt arī par cietušo kalpu. Viņu sirdis tika apcietinātas pret Savu apsolīto Mesiju. Pāvils saka, ka Dievs to darīja pagānu dēļ, sagaidot, ka mēs būsim Izraēlam par to pateicīgi (Rom.11).

Dievs aicināja dabīgo Izraēlu, lai radītu garīgo Izraēlu – atpirkto saimi no tautām. Mēs, pagānu ticīgie, neizvietojam fizisko Izraēlu, - mēs paplašinām garīgo Izraēlu (Gal.6:16).

Atcerieties, katra lielā Bībeles derība tika noslēgta ar fizisko Izraēlu. Dievs vienmēr ir izstrādājis Savu glābšanas plānu virs zemes caur dabīgo Izraēlu, izmantojot gan viņu ticību, gan neticību līdzīgā mērā, lai radītu vienu lielu atpirkto ļaužu ģimeni.

Tas var likties pārsteigums dažiem pagānu ticīgajiem, taču tas attiecas arī uz Jauno derību, ko Jēzus noslēdza ar Saviem divpadsmit apustuļiem – ebrejiem, kuri bija sapulcējušies uz pēdējo Pasā mielastu. Arī Jaunās derības draudze piedzima no 120 ebrejiem, kuri bija sapulcējušies Pentakosta dienā tajā pašā augšistabā.

Pāvils pamato šo “noslēpumu” (Rom.11:25-29) ar izpratni par fiziskā Izraēla neatceļamajām un negrozāmajām derības attiecībām ar Dievu, kurš joprojām izstrādā Savu glābšanas plānu virs zemes pat caur viņu neticību. Ar to Pāvils būtībā pasaka, ka, kamēr fiziskais Izraēls noraida Savu Mesiju, pagāniem joprojām ir laiks tikt glābtiem.

Piepildītā teoloģija un Dāvida teoloģija

Mums ir zināma Pētera sludināšana (Ap.d.3:17-21), kad viņš māca, ka visi pravietojumi par Mesijas ciešanām ir tikuši piepildīti, bet joprojām ir daudzi citi praviešu vārdi par Izraēlas atjaunošanu, kam vēl jātiek piepildīti. Tas attiecas uz apsolījumiem par Izraēlas fizisko atjaunošanu – atgriešanos zemē neticībā un par garīgo atjaunošanu – atgriešanos pie Sava Dieva un Mesijas beidzamajos laikos (Jer.31, Ec.36, Hoz.5-6).

Jēzus norāda arī uz fiziskā Izraēla nākotnes atdzimšanu (Mat.19:28), kad Viņa mācekļi “sēdēs uz divpadsmit troņiem un tiesās divpadsmit Izraēla ciltis” (Lūk.13:35).

Šīs Rakstu vietas saistītas ar nākotni un Dāvida derības piepildīšanos, kad Kristus kā Dāvida Dēls ieņems Savu troni Jeruzalemē, lai valdītu pār zemi taisnībā un mierā. Derības tika uzticētas fiziskajam Izraēlam un vienmēr ir darbojušās caur Izraēlu. Tas nozīmē, ka ebreju tautai joprojām ir glābšanas loma, kurai jātiek piepildītai, lai pasaule gūtu labumu.

Nepārprotami, mūsdienu Izraēlas atjaunošanas uzdevums ir ievest pasauli Mesiāniskajā laikmetā, - Dāvida derības piepildījumā. Šajā periodā fiziskais Izraēls saplūdis kopā ar garīgo Izraēlu un galu galā ieies atdusā Zemē, kuru tam apsolījis Dievs.

Varbūt tas sagādās vilšanos kādiem kristiešiem, jo tiek izņemti trumpji no rokām. Mēs, evaņģēliskie kristieši, domājam, ka ja vien mēs pasludināsim evaņģēliju visām tautām, tad “atnāks gals” (Mat.24:14). Tā ir patiesība, taču tikpat lielā mērā patiesība ir arī fakts, ka fiziskajam Izraēlam joprojām ir glābšanas loma, kas jāizpilda.

Mums jāsaprot un jāatpazīst Dieva pestīšanas plāna posmi, kad un ko Viņš dara uz zemes, un jālūdz, lai tas piepildās mūsu paaudzē.

Tikmēr, mūsu atbildība ir izrādīt cieņu fiziskajam Izraēlam kā tādām, kurš joprojām ir Dieva izredzēts, atrodas pareizā vietā un laikā Dieva plānā un tiek lietots pasaules glābšanas labā pat viņu neticībā (Rom.11:1,11,25-29).